

पर्णय m. N. pr. eines von Indra überwundenen Feindes RV. 1, 53, 8.
 ०र्ण n. das Erschlagen des Parṇaja 10, 48, 8.

पर्णरूक्ष (प० + रूक्ष्) adj. (nom. ०रूक्ष्) Blätter wachsen machend, vom Winde (!) UśéVAL. zu UNĀDIS. 2, 22.

पर्णरत्नं (von पर्ण) adj. blätterreich, voller Blätter gaṇa सिध्मादि zu P. 5, 2, 97. UśéVAL. zu UNĀDIS. 3, 6. ०लीभूतसानुं किष्किन्ध्याद्रिम् BHATT. 6, 143.

पर्णलता (प० + ल०) f. Betelpfeffer RĀGAN. im ÇKDr.

पर्णवत् (von पर्ण) adj. mit Blättern versehen: वृत्त KĀTH. 30, 10. MBh. 12, 5816.

पर्णवत्क (प० + व०) m. N. pr. eines Mannes gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105.

पर्णवल्ली (प० + व०) f. = पलाशीलता RĀGAN. im ÇKDr.

पर्णवाद्य (प० + वा०) n. Blättermusik, Töne, die man durch's Blasen in ein Blatt hervorbringt: पर्णवाद्यं मृत्तिसुखं वादयती HARIV. 3477. 3602.

पर्णवी (प० + वी) adj. von Fittigen geführt, — getragen: पर्णवीरिव दीयति RV. 9, 3, 1.

पर्णवीरिका (प० + वी०) f. zerschnittene, mit Gewürzen bestreute und in ein Betelblatt gewickelte Arecanuss (zum Kauen) RĀGA-TAR. 4, 426.

पर्णशर्द (प० + श०) m. Blätterfall AV. 20, 135, 2. VS. 16, 46. st. dessen ०शार्द KĀTH., पर्णशयं auf den Blätterfall bezüglich TS. 4, 3, 9, 1.

पर्णशयं s. u. d. vorang. Worte.

पर्णशय्या (प० + श०) f. ein Lager aus Blättern R. 2, 28, 11.

पर्णशर (प० + श०) m. Blattstiel; Stiel des Parṇa-Blattes (SĀ.) AIT. Br. 7, 2.

पर्णशवर (प० + श०) m. pl. N. eines Volkes (von Blättern lebende Çavara) MĀRK. P. 58, 19. — ०शवरीसाधन SĀDHANAMĀLĀNTA 90.

पर्णशब्द s. u. पर्णशब्द.

पर्णशाला (प० + शा०) f. 1) Laubhütte AK. 2, 2, 6. H. 994. R. 2, 56, 16. 100, 17. R. GORR. 2, 56, 21. 3, 6, 15. 6, 108, 34. RAGH. 1, 95. 12, 40. — 2) N. pr. einer grossen Brahmanensiedelung in Madhjadēca zwischen der Jamunā und der Gaṅgā MBh. 13, 3398.

पर्णशालाय (प० + शय) m. N. pr. eines Gebirges in Bhadrāçva MĀRK. P. 59, 5.

पर्णशुष् (प० + शुष्) adj. (nom. ०शुष्) Blätter verdorren machend, vom Winde UśéVAL. zu UNĀDIS. 2, 22.

पर्णसि von पर्ण gaṇa त्पादि zu P. 4, 2, 80.

पर्णसि UNĀDIS. 4, 107. m. = जलमृक् ein auf dem oder am Wasser stehendes Haus UśéVAL. = पद्म Wasserrose UNĀDIK. im ÇKDr. = शाक Gemüse und = शम्भरपात्रिया das Schmücken UNĀDIVB. im SAMKSHIPTAS. ÇKDr.

पर्णाढक (पर्ण + ञा०) m. N. pr. eines Mannes; pl. seine Nachkommen gaṇa यस्कादि zu P. 2, 4, 63.

पर्णाद् (पर्ण + ञद्) 1) adj. von Blättern sich nährend. — 2) m. N. pr. eines alten Weisen MBh. 2, 108. eines Brahmanen N. 18, 1.

पर्णाल m. 1) Boot. — 2) Spaten. — 3) Zweikampf ÇABDĀRTHAK. bei WILS.

पर्णाश 1) m. eine best. Pflanze HARIV. 8443. 12676. eine Art Basilienkraut Schol. zu UN. 1, 58. पर्णास UśéVAL. zu UNĀDIS. 1, 59. AK. 2, 4, 2, 60. — 2) f. ञा N. pr. verschiedener Flüsse MBh. 2, 373. 2146. 7, 3305.

3319. 13, 7647. HARIV. 2005. R. 6, 2, 45. VP. 184, N. 2. LIA. I, 78. 82. N. 2. 84. 116. 546. Vgl. पूर्णाशा.

पर्णास s. u. पर्णाश.

पर्णाहार (पर्ण + हार०) adj. von Blättern sich nährend R. 3, 10, 2.

पर्णाक adj. (f. पर्णाकी) mit पर्णा handelnd gaṇa किसरादि zu P. 4, 4, 53.

पर्णाङ्ग (von पर्ण) 1) adj. a) beschwingt, geflügelt: दिग्वजः RV. 6, 46, 11.

वजः 8, 5, 33. वङ्क वातस्य पर्णिनी 1, 11. — b) blätterig: सोम RV. 9, 82, 3.

— 2) m. a) Baum H. 1114. MBh. 12, 5858. — b) Butea frondosa Roxb.

(vgl. पर्ण 2, a) HĀR. 107. — 3) f. पर्णिनी a) eine best. Pflanze Suça. 2.

543, 21. — b) N. pr. einer Apsaras HARIV. 12474. Vjāpi zu H. 183:

vgl. पर्णिका u. पर्णाक.

पर्णिल (von पर्ण) adj. blätterreich UśéVAL. zu UNĀDIS. 3, 6 angeblich

nach dem gaṇa पिच्छादि zu P. 5, 2, 100, wo unsere Autt. wohl वर्णा

aber nicht पर्णा haben.

पर्णिय von पर्ण P. 4, 2, 145. gaṇa उत्करादि zu P. 4, 2, 90.

पर्णोत्त (पर्ण + उ०) n. Laubhütte HĀR. 41. ÇABDAR. im ÇKDr.

पर्णोत्स (पर्ण + उत्स) m. N. pr. eines Dorfes: फलं गृह्णन्फलपुरं पर्णो-

त्सं पर्णामादत् Phalapura als Frucht pflichtend, nahm er Parṇotsava

als Blatt dazu (TROUEN fasst पर्णोत्सपर्णा als N. pr.) RĀGA-TAR. 4, 184.

6, 201. 209. 318. 7, 1412.

पर्णय (von पर्ण) adj. auf die Blätter bezüglich TS. 4, 3, 9, 1.

पर्तुर (von 1. पर) nom. ag.; nur im instr. pl.: ताँ शंकेतः पिपृह्ति प-

र्तभिष्णुम् RV. 7, 16, 10. पर्षि तिकं तनयं पर्तभिष्णुमर्द्धैरप्रयुवभिः mit Ret-

tern so v. a. mit Rettungen 6, 48, 10; vgl. नेषतमैः u. नेष.

पर्द, पर्दते furzen DHĀTUP. 2, 28. Eine unbelegbare, aber, wie die ver-

wandten Sprachen zeigen, ächte Wurzel.

पर्द m. 1) Furz (von पर्द) ÇKDr. WILS. — 2) starkes Haar (केशसमूह)

UNĀDIK. im ÇKDr.

पर्दन (von पर्द) n. das Furzen, Furz H. 1403.

पर्दि oder पर्दिन् (von पर्द) P. 4, 2, 99. VĀRTT.

पर्प, पर्पति gehen, sich bewegen DHĀTUP. 11, 18. Eine nicht einmal im

Wurzelverzeichnis sicher stehende Wurzel.

पर्प UNĀDIS. 3, 28. 1) ein Wägelchen, auf dem Krüppel gefahren wer-

den, P. 4, 4, 10. येन पीठेन पङ्कचश्चरति स पर्पः SIDDU. K. zu P. 4, 4, 10.

पर्प पङ्कपीठम् Schol. zu UN. 3, 28. — 2) n. junges Gras. — 3) n. Haus

UśéVAL. — Vgl. पर्पिक.

पर्पट 1) m. UśéVAL. zu UNĀDIS. 4, 81. a) eine best. Arzneipflanze, =

भेषजातर H. an. 3, 164. MED. †. 48. = तित्त MED. †. 22. = नेतपापडा

im Beng., = दचनपापर im Hindi ÇKDr. Im Bengalischen führt sowohl

Hedyotis burmanniana R. Br. als die Mollugo pentaphylla Lin. (ein

gewöhnliches Unkraut), beides einjährige Pflanzen, den Namen खेतपा-

पडा (नेत्र०). Jene heisst im Hindust. पित्पाप्रा (पित् = पित्त), während

पाप्रा einfach die Gardenia latifolia, einen baumartigen Strauch, be-

zeichnen soll. Die Hedyotis ist wohl verstanden Suça. 1, 222, 2. 2, 208,

9. 408, 4. 421, 11. Vgl. पर्पटक. — b) ein best. Gebäck H. an. MED. =

चर्पट (welches u. d. W. wohl fälschlich als Name einer Pflanze aufge-

fasst worden ist) H. an. 3, 159. MED. †. 40. — Die Bedeutungen पर्णिता

und परिचर्या H. an. 3, 165 gehören zum ausgefallenen पर्णीष्टि. — 2) f. ई